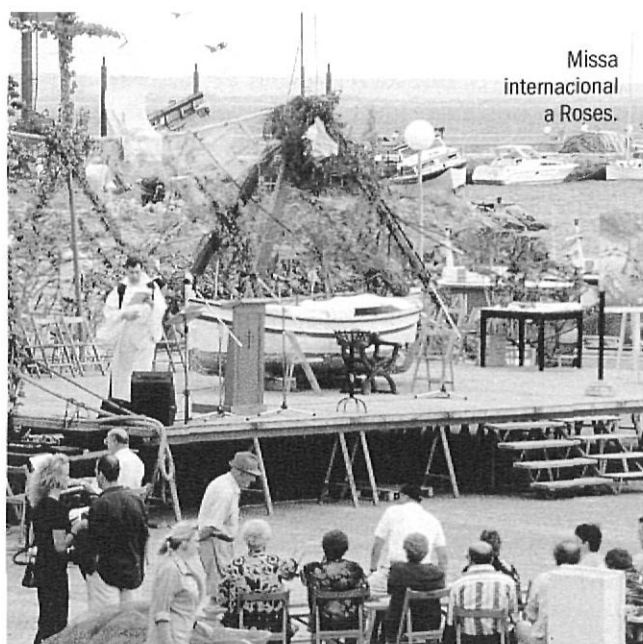

Els alts i baixos de l'ecumenisme gironí

Guillem Farré

El contacte interreligiós és un fenomen actualment en creixement, però si en busquem l'origen el trobarem, en part, en l'aproximació entre cristians de diferents confessions. El moviment ecumènic és pròpiament aquest diàleg entre catòlics, protestants i ortodoxos que va rebre el seu gran impuls després del Concili Vaticà II (1963-65). A Girona n'hi ha hagut manifestacions importants, encara que molt basades en la iniciativa de persones sensibles que quan han marxat s'han emportat amb elles aquest esperit de reconciliació i diàleg. Una de les cites més importants és la Missa Internacional de Roses, que se segueix celebrant a final d'agost; en el seu origen va ser ocasió de contacte amb nombrosos pastors evangèlics que venien a passar les seves vacances a la Costa Brava, però de mica en mica el seu caràcter més ecumènic ha cedit pas a una celebració multilingüe. A la capital la principal activitat ecumènica es va viure del 1991 al 1997, mentre Jordà Gallego va ser superior dels dominics. Durant aquest temps es va donar un especial relleu a la Setmana de la Unitat –celebrada al gener–, en què cristians catòlics i evangèlics es trobaven junts per pregar. El 1997 es va obrir l'experiència a les altres religions monoteistes, i des d'aleshores la Pregària Interconfessional per la Pau es va convertir en interreligiosa, amb la presència de jueus i musulmans. Malauradament Gallego va ser destinat a Barcelona, i

Missa internacional a Roses.

ARXIU BISBAT DE GIRONA

les activitats es van refredar. Actualment un dels focus ecumènics més importants segueix sent Roses, pel diàleg que hi ha entre la parròquia i diverses comunitats evangèliques. Pel que fa a les trobades entre representants de diverses religions, és un tema nou però que va donant fruits, com la jornada organitzada pel Diàleg Interreligiós Monàstic al monestir benedictí de Sant Daniel el juny passat.